SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA · 27 APRIL 1939

„HEI, DAAR! JE MAAKT DE KLEINTJES WAKKER!"

hei Daar je maakt d. kleintjes wakker

RECHT en stijf zat Freuleke in haar lichtblauw stoeltje. Ze staarde aldoor naar pop Trijntje, die tegenover haar zat. Janmaat, die er vandaag pas bijgekomen was, lag lui op de poppendivan. En het arme Nikkertje lag zo maar op de grond.

Het was er die dag druk toegegaan in de kinderkamer. Anneliesje was jarig en de hele middag waren de vriendinnetjes op visite geweest. Het mooiste van al de cadeautjes was Janmaat, de matrozenpop. Wat hadden de kinderen schik in z'n leuke pruik, met het koddige matrozenmutsje er bovenop.

Veel later dan andere dagen was Anneliesje naar bed gegaan. En de poppen bleven alleen achter.

Bim.... bim.... bim.... bim.

't Sloeg twaalf uur op de staande klok in de gang. Middernacht.

* * *

„Gelukkig," zuchtte Freuleke, „nu begint ons feest."

Ze sprong op en nam Trijntje, het boerinnetje, bij de hand. Samen schudden ze Nikkertje wakker, die nog rustig sliep. Janmaat zette grote ogen op. Wat ging er gebeuren?

Daar stonden de drie al bij hem. Hup! Ze trokken hem van de divan af.

„We gaan feest vieren," zei Freuleke, „omdat jij bij ons gekomen bent."

Meteen trokken ze Janmaat mee. En met vieren op een rijtje sprongen ze de kamer rond. Klip-klap, gingen de klompjes van Trijntje. Klets, klets, deden de zwarte voetjes van Nikkertje. En Freuleke kon bijna niet bijblijven met haar hoge hakjes. Wat hadden ze een schik.

„Wij poppen vieren samen feest,
We zijn nog nooit zo blij geweest.
Geen kindje weet, wat wij 's nachts [doen;
Straks houden wij weer ons [fatsoen",

zongen ze. En ze sprongen maar door. Alleen Nikkertje keek telkens angstig naar de deur. Hij was altijd bang, dat er iemand zou komen.

„Poeh, wat ben ik moe," riep Freuleke ineens. En ze ging zo maar met haar mooie jurk op de grond zitten. Haar hoed rolde van haar hoofd.

„Maar Freuleke toch," zei Trijntje, „je moet de boel niet bederven, hoor."

Ze pakte de hoed en zette hem weer stevig op Freuleke's krullen.

Geen van allen merkten ze, dat de hoed achterste voren stond. Zo precies keken ze niet.

„Wat heb ik 'n dorst," zei Janmaat. „Hebben jullie niets te drinken voor me?"

„Natuurlijk hebben we dat,"

„We gaan feest vieren," zei Freuleke, „omdat jij bij ons gekomen ben

riep Nikkertje, „kom maar mee, wij weten hier overal de weg."

Met vieren duwden ze de deur open, die op een kiertje stond. Zachtjes op hun tenen gingen ze de gang door. Trijntje nam haar klompjes in de hand, die maakten zo'n leven. Toen ze bij de keukendeur kwamen, zag Janmaat dat die stevig dicht was. Oei, nu kunnen we niet verder, dacht hij. Maar ineens hoorde hij boven zich een fijn stemmetje.

„Moeten jullie binnen?" vroeg de deurklink.

„Och ja, alsjeblieft," riepen ze alle vier.

Toen draaide de klink om en de deur sprong open. De vier nachtelijke wandelaars gingen recht op de keukenkast af. Trijntje klopte er eens op met haar vuistje.

„Heidaar!" riep ze, „is daar iets te drinken voor ons?"

Meteen hoorden ze een hoop leven in de kast.

„Daar is Trijntje!" riep het melkkannetje. En de kopjes begonnen te dansen van de pret.

„Hé, schud die oude deurknop van jullie eens wakker," riep Nikkertje.

„Oude deurknop, oude deurknop," bromde er iemand. Dat was de knop van de kastdeur. Die was zo kwaad, dat ze hem uitscholden, dat hij zich ineens met 'n ruk omgooide en de kast vloog open.

„Hallo!" riepen de kopjes, de glazen en de bordjes, „hallo, zijn jullie daar weer?" Toen ineens zagen ze de spiksplinternieuwe Janmaat en ze werden verlegen.

„Ik heb zo'n dorst," zei Janmaat met 'n pruillipje. En toen begonnen ze allemaal zo hard te lachen, dat de hele boel rammelde.

„Pas toch op!" riep de koffiekan verschrikt, „dadelijk worden de mensen nog wakker."

Onder in de kast stond een melkfles, die nog half vol was.

„Dat treffen jullie," zei die tegen de poppen. „Eigenlijk behoor ik hier helemaal niet te staan. Als mevrouw het wist, kreeg de keukenmeid een flink standje. Maar nu ik er toch ben, wil ik jullie graag van je dorst afhelpen."

Voorzichtig sleepten de vier een stoel aan. En Nikkertje, die een echte acrobaat was, klom er op en reikte ieder een kopje aan. Freuleke schonk de kopjes halfvol melk. Dat was meer dan genoeg voor zulke kleine poppen. Hè, wat smaakte dat. Janmaat had nog nooit uit 'n kopje gedronken. Hij morste zo maar twee dikke druppels op z'n mooie pakje. Maar niemand zag het.

„Kom," zei Freuleke, „nu moeten we voortmaken, want om één uur is ons feest uit."

Nikkertje zette de kopjes weer netjes op z'n plaats. Samen sjouwden ze de stoel weg en duwden de kast dicht. De nijdige deurknop verroerde niet meer. Hij was echt kwaad.

„Dag, allemaal," riepen de vier van nog door het kiertje.

„Dag! Dag! Dag!" klonk het binnen.

En in een wip waren de poppen nu weer de gang in. Ze knikten nog eens tegen de vriendelijke klink van de keukendeur. Toen liepen ze op een drafje terug naar de kinderkamer. Freuleke ging weer in haar blauw stoeltje zitten. Trijntje recht daar tegenover in het hare. Janmaat kroop weer op die prettige divan en Nikkertje viel met 'n zucht op z'n oude plaatsje op de grond.

Bim! sloeg de klok in de gang. Eén uur. Ze waren juist op tijd terug.

Toen was het heel stil in huis.

* * *

Maar, dacht Kaatje de keukenmeid, toen ze de volgende morgen in de keukenkast keek, wat mankeerde ik gister toch? De melkfles hier laten staan. Maar even later schrok ze nog meer. Zo maar vier vuile kopjes bij de schone gezet. Hoe was het toch mogelijk? Ze begreep er niets van.

Anneliesje liep nog even de kinderkamer binnen, voordat ze naar school ging. Ze moest nog even de nieuwe Janmaat bekijken. Wat sliep hij daar rustig op de divan.

Maar ineens keek Anneliesje eens goed. Foei! Twee grote, vieze vlekken op zijn mooi bloesje. Het leken wel melkvlekken.

„Hoe komt dat toch, Janmaat ?" vroeg ze boos.

„Hoe komt dat toch, Janmaat?" vroeg ze boos. Maar ze kreeg geen antwoord. Toen liep ze naar Freuleke, die daar zo mal zat te kijken, met haar hoed achterste voren.

„Wat is hier toch allemaal gebeurd?" riep Anneliesje en ze keek van de een naar de ander.

Maar de poppen deden weer net als echte poppen. Ze verroerden niet en vertelden niets. Mensenkindertjes hebben er niets mee te maken, wat poppen 's nachts doen.

SPARLA

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES

door HAROLD R. FOSTER

130

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

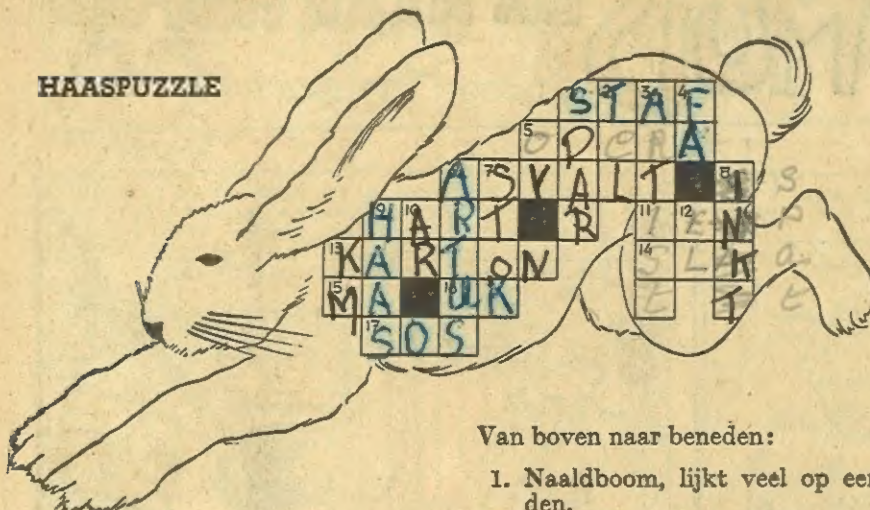

131

BONT ALLERLEI

HAASPUZZLE

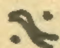
Van links naar rechts:

1. Heeft Sinterklaas in de hand.
5. Zangstuk.
6. Lekker gladde weg.
9. Belangrijk lichaamsorgaan.
11. Een boom.
13. Dik papier, heet ook wel bordpapier.
14. Een groente.
15. Moeder.
16. Jijzelf.
17. Noodsein van schepen.

Van boven naar beneden:

1. Naaldboom, lijkt veel op een den.
2. Ik. . .: Een, twee, drie!
3. Ander woord voor kunstenaar.
4. Muzieknoot.
5. Voegwoordje.
6. Bekende dierentuin te Amsterdam.
7. De hond werd met een .... geslagen.
8. Vlekje.
9. Het dier van onze puzzle.
10. Ander woord voor slede.
12. Verouderde maat, 69 cm.
13. 1000 meter.

neem van elk woord een letter en vorm er de naam mee van een bekende stad in Nederland.

PARIJS
ROME
OSLO
BOEDAPEST
BERLIJN
BRUSSEL
LONDEN
SOFIA
MADRID

NEVENSTAANDE PUZZLE KAN JULLIE OPWEG HELPEN

V. L

Oplossingen vorig nummer

KRUISWOORDPUZZLE

Horizontaal: 1. meisje. 5. ja. 6. tuin. 7. pauw. 10. bakkerij. 12. spaak. 14. dal. 17. alle. 18. lief. 20. taal. 22. ra. 24. el. 25. do. 27. perron. 29. portier. 32. ik. 33. nu 34. Po. 35. uk. 36. Gijs. 39. sterk. 42. lief. 44. mest. 45. laat. 46. alt. 47. taal.

Verticaal: 1. ma. 2. stuk. 3. juweel. 4. ei. 5. Jo. 7. paal. 8. akker. 9. ijs. 10. ballon. 11. ijdeltuit. 13. paar. 15. af. 16. stekel. 19. Ier. 21. ar. 23. appel. 25. de. 26. orgel. 27 pit. 28. nul. 30. ooft. 31. ik. 37. ijs. 38. st. 40. ra. 41. ka. 43. i-a 44. ma.

SPREEKWOORDENREBUS 31

Menigmaal hoor je de mensen zeggen: wees maar niet bang. Ik ben er ook nog en ik zal wel een ....

Hoe luidt het spreekwoord, dat hier wordt afgebeeld, verder?

SPREEKWOORDENREBUS 32

Hoe zou dit spreekwoord wel luiden? Jullie hebben 't vast al vaker gehoord, vooral als het er om gaat iemand een poets te bakken. Het begint dan ook met „iemand". Maar verder moeten jullie het zelf zien te vinden.

ONS·KNUTSELCLUBJE· WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

EEN STUK BEHANGSELPAPIER IS GEMAKKELIJK TE VINDEN. SNIJ ER SMALLE REPEN VAN EN PROBEER DIT DAN MAAR EENS.

ROL TWEE VAN DIE REPEN OP. MAAK HET EEN ECHTER IETS LANGER DAN HET ANDER

EINDJES VASTPLAKKEN. BINNENSTE NAAR BUITEN DUWEN

AAN ELKAAR VASTSTEKEN MET EEN LUCIFERTJE DAT JE VOORAF MET PLAKSEL OF LIJM BESTREKEN HEBT

NU NOG EEN RONDJE CARTON WAAROP JE DE ROLLETJES VAST PLAKT. HIER EN DAAR OP DE KANTEN EEN TIKJE VERF EN KLAAR IS

ONZE KANDELAAR

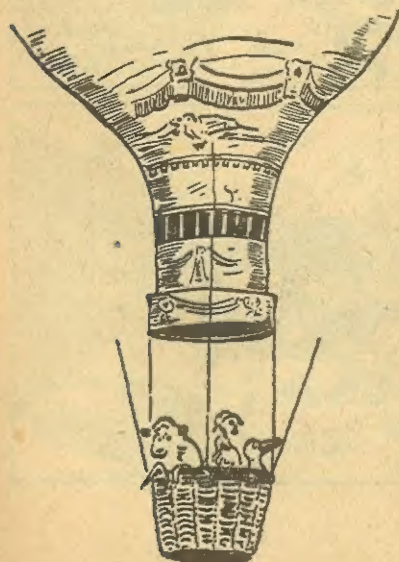

J. R. COME

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

2. VOOR HET EERST TIEN MINUTEN IN DE LUCHT

Geleerden van naam hielden zich voortdurend bezig met het zoeken naar goede grondslagen, waaraan de techniek van het vliegen een houvast zou hebben. De Italiaan Leonardo da Vinci, de Fransman Besnier, de Engelsen Newton en Cavendish, dr. Black en Cavello droegen op hun manier een steentje bij om de fantasie in werkelijkheid te veranderen. De ontdekking van waterstofgas in 1776 bracht al een stap nader tot de verwezenlijking.

JOSEPH MICHEL

Het was echter pas op 5 Juni 1783, dat de gebroeders Joseph en Jacques Montgolfier, gebruik makend van de geboden kansen, te Annonay in Frankrijk, voor 't eerst een ballon oplieten. Het omhulsel was gemaakt van een soort papierlinnen en de ballon bood een doorsnee van 10½ meter. Hij steeg, dank zij de hete lucht, waarmee hij gevuld was, tot een hoogte van ongeveer 300 meter en bleef er ruim tien minuten zweven.

Later bewezen ze ook, ditmaal in tegenwoordigheid van den Fransen koning Lodewijk XVI, de mogelijkheid om ook levende wezens per ballon te vervoeren. Ze plaatsten in de mand een schaap, een gans en een haan, die als eerste passagiers het luchtruim mochten kiezen.

Het omhulsel dezer ballons was meestal rijkelijk versierd. Brandgevaar was echter niet denkbeeldig en 't duurde een hele poos voordat ook menselijke wezens toelating kregen om zo'n tocht mee te maken. Maar eindelijk kwam het dan toch zo ver.

JACQUES ETIENNE.

Volgende week no. 3: De eerste piloot.

1 3 3

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB.

EEN ONTPLOFFING! 57.

